

ערב טוב,

שמי בתאל אמסטר, נולדתי וגדלתי בבאר שבע, ולמרות שעזבתי אותה לפני כמה שנים – כשחיפשתי לימודי תואר שני בניהול, היה לי ברור שזה המקום. וצדקתי.

בשנים האחרונות, לאחר שנים רבות של עבודה עם נוער וצעירים, מצאתי את עצמי בעולם ההתחדשות היהודית לגווניה. אחד המקורות היהודיים שבעיניי משקף את הלך הרוח במחלקה שלנו לקוח מתוך בראשית רבה, מדרש שמספר על אברהם, "אב המון גויים", האבא המשותף כמעט לכל מי שגר כאן, בארץ הקטנה שלנו. המדרש ממשיך את אברהם אבינו לאחד שהיה עובר ממקום למקום וראה עיר בירה בוערת. הוא מיד שואל: "תאמר שבירה זו ללא מנהיג?" – כלומר, שואל שאלות על המציאות, לא מקבל אותה כמובן מאליו, מחפש את האחראי ובוחן את הדברים בעין ביקורתית. מי מנהיג את העולם הזה? איפה הוא נמצא כשהעולם בוער? מיד מציץ עליו בעל הבירה, אלוהים, אללה, ואומר לו: "אני הוא בעל הבירה", בעל העולם. ואז? "לך לך מארצך..." – לך, צא אל העולם, יש לך ייעוד למלא! להליכה אל הייעוד שלך קודמת השאלה, החיפוש שמניע את האדם לצאת מארבע אמותיו ולשנות את המציאות.

כבר הרבה שנים אני עובדת במגזר השלישי, בעמותות. אבל אף פעם לא הפסקתי לשאול, ובשלב מסוים הבנתי שהשאלות שלי חייבות להוביל למעשה. ככה הגעתי ללמוד תואר שני בניהול ומדיניות ציבורית, על מנת לקחת אחריות רחבה יותר, להבין איך הדברים פועלים ולשנות. וכך גם רבים מחבריי וחברותיי לתואר.

אני מאד מאמינה בחיבורים, זה הייעוד שלי – לחבר. במיוחד בשנת הקורונה ראינו איך חיבורים בין מגזרים חברתיים שונים, בין תרבויות זהויות שונות בחברה הישראלית, מאפשרות לנו ללמוד זה מזה, לתת עזרה ולקבל עזרה, לשבור מיתוסים ולחפש את הדרך לחיות ביחד ולשאוף לטוב משותף. ובל נשכח את החיבור שלשמו אנחנו כאן – החיבור בין הסקטורים הכלכליים – הציבורי, העסקי והשלישי, כך שכולם ירוויחו זה מזה.

על השנתיים המשמעותיות הללו אני רוצה להודות לכל סגל המחלקה שהלך איתנו יד ביד: ד"ר אופיר רובין - ראש המחלקה, פרופ' מיקי מלול – חבר מחלקה ודיקן הפקולטה, ד"ר פני יובל, ד"ר חן כהן, ד"ר גרניט אלמוג ברקת וד"ר תהילה קלעג'י- לך אני רוצה להודות מעומק ליבי על שהאמנת בי למרות שנפגשנו רק בזום, ובסוף גם ליווית אותי בסמינר שעשיתי בדיוק על הנושא הזה – החיבור בין המגזרים.

בנוסף, ברצוני להודות למרצים נוספים שפגשנו בדרך כמו: פרופ' רפי בר אל, רו"ח איאד אחמד, ד"ר צביקה פרנקל, יניב משה, שאול הרטל. היה לי כיף להתווכח בשיעור עם כל אחד מכם. תודה שנתת לנו להביע עמדה והנעתם אותנו לחשוב, לשאול ולחקור.

תודה רבה לליאל שלו, היום מרכזת המחלקה ובעבר רכזת לענייני סטודנטים, שליוותה אותנו בכל רגע, תמיד היתה זמינה לשאלות ובקשות מחזרות, והכל במאור פנים, באהבה ובמסירות אין קץ, כשכל רצונה הוא שיהיה לנו טוב. אין עלייך! תודה גם לרוחמה רשף, שהיתה ממונה על המחלקה, על פועלה במחלקה עד פרישתה לגמלאות השנה, ולרוית נימן, רכזת לענייני סטודנטים כיום. שיהיה לך בהצלחה.

תודות גדולות לחבריי וחברותיי לספסל הלימודים, היה לי כיף להכיר ואני בטוחה שעוד ניפגש בהמשך הדרך ומקווה שגם נשלב כוחות בעשייה. היום החברה הישראלית זקוקה לאנשים כמוכם יותר מתמיד, כאלה שבאים עם הלב לעשייה ציבורית.

וכמובן תודה רבה לכם – המשפחות שלנו, שהכילו את התקופה האינטנסיבית של הלימודים, ובפרט למשפחה הפרטית שלי – יונתן בעלי, ההורים שלנו, וארבעת ילדינו, שהקטנה שבהם נולדה במהלך התואר – זו ההזדמנות גם לומר שוב תודה לחברים שעשו בייביסיטר בשיעורים ובהפסקות ולמרצים שתמיד נתנו לי הרגשה ששתינו רצויות, למרות ההפרעות (בכל זאת, ילדה רביעית ב"ה, יודעת לדרוש את מקומה).

בהצלחה בהמשך הדרך, ואמן שיחד נצליח להוביל את החברה הישראלית למקומות טובים, מכילים ומגוונים יותר.